

4. POLITICKÁ KULTURA

4.1 POJEM POLITICKÉ KULTURY

Pojem politické kultury usiluje o postižení subjektivního rozměru politiky. Podle jedné z nejrozšířenějších definic, kterou vytvořili američtí politologové G. Almond a S. Verba (*The Civic Culture*, 1963) je politická kultura souborem individuálních politických přístupů a orientací subjektů daného systému. Obsahově ji představují tři složky:

- poznávací
- afektivní (citová)
- hodnotící

Zatímco poznávací orientace je souborem poznatků o politickém systému a jeho fungování, a afektivní orientace je projevem emocí ve vztahu k politickým institucím, politickým cílům, popř. řešeným problémům, pak hodnotící orientace představuje názory vycházející z axiologických přístupů.

4.2 TYPY POLITICKÉ KULTURY

G. Almond a S. Verba zároveň na základě vstupů a výstupů politického systému dospěli ke klasifikaci typů politické kultury na politickou kulturu:

- parochiální
- poddanskou
- participační

Parochiální politická kultura je charakteristická pro společnosti nacházející se na nízkém stupni sociálně politického vývoje, v nichž se politický systém teprve konstituuje. Setkáváme se v ní proto s minimálními vstupy i výstupy. Politická kultura **poddanská** se vyznačuje pasivním vztahem občanů. Občané se podrobují mocenským institucím a akceptují svoji submisivní roli v politickém systému. **Participační** politická kultura se vyznačuje